

Arrest

nr. 218 806 van 25 maart 2019
in de zaak RvV X / II

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. MEURIS
Stationsstraat 56/2
3620 LANAKEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging, thans de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 10 oktober 2018 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 14 september 2018 tot niet in overweging neming van een aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie.

Gezien titel *Ibis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 12 oktober 2018 met referentienummer X

Gezien het administratief dossier.

Gezien de synthesesememorie.

Gelet op de beschikking van 21 januari 2019, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 26 februari 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter J. CAMU.

Gehoord de opmerkingen van advocaat L. MEURIS, die verschijnt voor de verzoekende partij en van attaché E. VANMECHELEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Op 3 mei 2018 dient de verzoekende partij een aanvraag in voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie (bijlage 19ter).

1.2. Op 14 september 2018 beslist de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris (hierna: de gemachtigde) deze aanvraag niet in overweging te nemen.

Dit is de bestreden beslissing, en ze is als volgt gemotiveerd:

*“Betreft; H., A. T. H.
Nationaliteit: irak
Geboren op 22.03.1981
Verblijvende (...)*

Op 03.05.2018 heeft u een aanvraag voor een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie (bijlage 19 ter) ingediend, zodat een recht op verblijf als familielid van een burger van de Europese Unie aan u worden toegekend.

U kan geen beroep doen op de bepalingen van artikel 40 bis of 47/1 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

De burger van de Unie die u wenst te vervoegen beschikt niet over het recht om in het Rijk te verblijven of om er zich naartoe te begeven, overeenkomstig artikel 40 van de voornoemde wet. Op 13.09.2018 werd er daarom een beslissing tot weigering van zijn aanvraag voor een verklaring van inschrijving genomen.

U kan dus geen beroep doen op het toepassingsgebied van het voornoemde artikel 40 bis en kan ook geen recht afleiden uit een verblijfsrecht van een burger van de Unie aangezien de burger van de Unie die u wil vervoegen zelf niet in België mag verblijven of zich er naartoe mag begeven.

De voornoemde aanvraag kan dus niet in overweging kan worden genomen.”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van artikel 40, § 4, eerste lid, 2° juncto artikel 40bis, § 2, 2° juncto §4, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van de materiële motiveringsplicht en van het redelijkheidsbeginsel.

“schending art. 40, §4, eerste lid. 2° io. art. 40bis. §2, 2° io. §4. tweede lid van de Vreemdelingenwet Art. 39/2, §2 van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

"De Raad doet uitspraak, bij wijze van arresten als annulatierechter over de overige beroepen wegens overtreding van hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vormen, overschrijding of afwending van macht."

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen controleert of de overheid bij haar beslissing uitging van:

De juiste feiten;

Of ze de feiten correct beoordeeld heeft;

Of ze op grond daarvan niet kennelijk onredelijk tot haar besluit is gekomen.

Ook moet de overheid haar beslissing zorgvuldig voorbereiden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen kan de motivering van een beslissing toetsen aan de gegevens in het dossier, de redelijkheid en de duidelijkheid. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen plaatst zich op het moment van de beslissing en mag geen rekening houden met feiten of gegevens van na de beslissing.

Art. 40bis, §2, 2° io. §4, tweede lid van de Vreemdelingenwet bepaalt verder:

"§ 2. Als familielid van de burger van de Unie worden beschouwd : (...) 2° de partner die hem begeleidt of zich bij hem voegt, met wie de burger van de Unie overeenkomstig een wet een geregistreerd partnerschap heeft gesloten.

§ 4. (...) De in artikel 40, § 4, eerste lid, 2°, bedoelde burger van de Unie moet dan tevens het bewijs leveren dat hij over voldoende bestaansmiddelen beschikt op te voorkomen dat de in § 2 bedoelde familieleden tijdens zijn verblijf ten laste komen van het sociale zekerheidsstelsel van het Rijk, en dat hij over een verzekering beschikt die de ziektekosten van zijn familieleden in het Rijk volledig dekt. In het kader van de evaluatie van de bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met de persoonlijke situatie van de burger van de Unie, waarbij ondermeer rekening gehouden wordt met de aard en de regelmaat van diens inkomsten en met het aantal familieleden die te zijnen laste zijn."

De Dienst voor Vreemdelingenzaken meent dat verzoeker geen beroep kan doen op voormelde bepaling, gezien Mevrouw A. niet over het recht beschikt om in het Rijk te verblijven cfr. art. 40 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker kan niet instemmen met de motivering van de bestreden beslissing tot weigering van afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie dd. 14.09.2018 gezien dit in strijd is met art. 40, §4, eerste lid, 2° io. art. 40bis van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker staaft dit als volgt:

De Dienst voor Vreemdelingenzaken heeft haar beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten dd. 13.09.2018 aangaande de aanvraag vanwege Mevrouw A. voor een verklaring van inschrijving als volgt gemotiveerd:

"Aan de hand van de voorgelegde bewijsstukken kan er vastgesteld worden dat betrokkene tracht aan te tonen over voldoende bestaansmiddelen te beschikken door middel van tewerkstelling in Nederland als kapster en als zelfstandige in Nederland als kapster. Op 13 april 2018 werd er door de verbindingssambtenaar informatie gegeven in het kader van een verblijfsprocedure in Nederland, informatie toegevoegd aan het dossier. Na grondige analyse van deze informatie kan het volgende vastgesteld worden. In het arrest, dat meegestuurd werd met deze informatie, kan namelijk teruggevonden worden dat betrokkene als kapster tewerkgesteld was in de zaak van haar zus. De inkomsten die ze hiervan zou krijgen, had betrokkene voorgelegd in het kader van de verblijfsprocedure van haar partner. Er werd echter fraude gepleegd met de inkomstengegevens van de betrokkene waardoor de verblijfsvergunning van haar partner geweigerd werd. Betrokkene legt bij haar aanvraag in België, eveneens bewijzen voor dat zij als werkneemster tewerkgesteld is in het kapsalon Vin. De verbindingssambtenaar geeft echter eveneens door (informatie KvK opgenomen in het dossier) dat de zaak van betrokkene haar zus opgeheven is met ingang van 01.01.2018. Bijgevolg dient er geconcludeerd te worden dat betrokkene de inkomsten uit haar tewerkstelling als kapster in Nederland niet meer ter hare beschikking heeft. Bijgevolg toont zij niet aan dat zij door middel van tewerkstelling kan voorzien in haar eigen onderhoud. Als er dan gekeken wordt naar de zelfstandige activiteit in Nederland, dient er geconcludeerd te worden dat dit twee kapperszaken betreft, waarvan één op hetzelfde adres als dit van haar zus. Zij legt namelijk zelf het uittreksel van de Kamer van Koophandel voor waaruit dit kan blijken. Hieruit blijkt wel degelijk dat zij heden een zelfstandige activiteit uitoefent. Er wordt echter op geen enkele manier aangetoond hoeveel inkomsten zij krijgt uit haar zelfstandige activiteit. Betrokkene legt namelijk enkel een 'Balans per 31.12.2017 en 31.03.2018' en een 'Inkomensverklaring le halfjaar 2018' voor, opgesteld door KR Consulting Groep. Dit kan echter niet aanvaard worden als een objectief bewijs van de inkomsten van betrokkene. KR Consulting Groep wordt betaald door betrokkene, waardoor de documenten en verklaringen die door hen afgeleverd worden, niet als objectief beschouwd kunnen worden. Het dossier bevat geen enkel objectief bewijs (zoals stortingen op een persoonlijke rekening, een attest van inkomsten afgeleverd door de Nederlandse overheid, ...) waaruit afgeleid kan worden hoeveel betrokkene (maandelijks) overhoudt om te voorzien in haar eigen onderhoud en dat van haar kinderen. Er wordt op geen enkele manier objectief aangetoond welk bedrag betrokkene (maandelijks) voor zichzelf kan houden (na aftrek belastingen en investeringen in het eigen bedrijf). Bovendien dient er opgemerkt te worden dat betrokkene haar eigen zelfstandige activiteit uitoefent op hetzelfde adres als de kapperszaak van haar zus in Nederland. In het arrest, betreffende de weigering van de verblijfsvergunning van de partner van betrokkene, wordt een verklaring van boekhouder Koetse opgenomen, dewelke boekhouder was van het kapsalon van haar zus en nu boekhouder is van het kapsalon van betrokkene. Deze stelt dat het kapsalon "slechts lichte winst, respectievelijk licht verlies" zou maken". Dit is toch niet in overeenstemming te brengen met de bedragen die in het kader van de aanvraag van betrokkene voorgelegd worden. Wat de geloofwaardigheid van de voorgelegde bewijsstukken niet ten goede komt. Daar de inkomsten niet bevestigd kunnen worden door een objectieve bron, wordt geconcludeerd dat betrokkene niet heeft

aangetoond hoeveel inkomsten zij daadwerkelijk heeft uit haar zelfstandige activiteit. Nergens uit het dossier kan er afgeleid worden dat betrokkene over andere bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat zij ten laste zal vallen van het sociale bijstandstelsel van het Rijk. Gezien bovenstaande bevindingen, en bij gebrek aan concrete bewijzen, dient er geconcludeerd te worden dat betrokkene niet heeft aangetoond dat zij voldoet aan de voorwaarden onder art. 40, §4, 1° lid, 2° (wet 1(.12.1980). Bijgevolg kan het verblijf, langer dan 3 maanden als EU-burger niet erkend worden."

De Dienst voor Vreemdelingenzaken geeft in haar beslissing dd. 13.09.2018 de feiten verkeerdelijk weer.

Mevrouw A. heeft op 16.10.2014 een kapperszaak te Kerkrade opgericht.

Op 11.09.2015 werd deze kapperszaak te Kerkrade overgenomen door de zus van Mevrouw A., Mevrouw K. A.

Mevrouw A. is daaropvolgend als werkneemster in loondienst getreden bij het kapsalon van haar zus te Kerkrade alwaar zij maandelijks een (vast) inkomen genoot. De corresponderende loonbrieven werden bij de aanvraag op 03.04.2018 gevoegd.

• STUK 8

Op 01.01.2018 heeft Mevrouw A. de kapperszaak te Kerkrade terug overgenomen van haar zus. Dit blijkt overigens ook uit het uittreksel uit de Kamer van Koophandel voor Kapsalon Vin.

Sedertdien ontvangt zij geen inkomsten meer uit loondienst, maar winst uit de onderneming, in tegenstelling tot wat de Dienst voor Vreemdelingenzaken voorhoudt.

Ter staving hiervan brengt verzoeker onder stuk 2 de (privé)rekeninguittreksels (NL90 INGB 0687 2696 87) van Mevrouw A. over de periode van 01.01.2018 t.e.m. 26.09.2018 bij, waaruit blijkt dat op 05.01.2018 voor de laatste maal het loon van Mevrouw A. ten bedrage van 1.665,00 EUR gestort werd vanwege 'Kapsalon Vin'.

• STUK 2

Sedertdien stort Mevrouw A. op regelmatige basis een bedrag op haar privérekening om in het onderhoud van zichzelf en haar gezin te voorzien.

Daarnaast baat Mevrouw A. sedert 2017 een kapperszaak te Heerlen uit.

Dat de Dienst voor Vreemdelingenzaken zich derhalve op foutieve informatie heeft gebaseerd teneinde tot haar beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten dd. 13.09.2018 te komen en derhalve te besluiten dat verzoeker om die reden geen verblijfsrecht kan bekomen.

Mevrouw A. toont op afdoende wijze aan dat zij over voldoende inkomsten beschikt om te voorkomen dat zij ten laste komt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk Art. 40, §4, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet bepaalt het volgende:

'Iedere burger van de Unie heeft het recht gedurende meer dan drie maanden in het Rijk te verblijven indien hij de in artikel 41, eerste lid, bedoelde voorwaarde vervult en hij:

(...) 2° hetzij voor zichzelf over voldoende bestaansmiddelen beschikt om te voorkomen dat hij tijdens zijn verblijf ten laste komt van het sociale bijstandstelsel van het Rijk, en over een verzekering beschikt die de ziektekosten in het Rijk volledig dekt."

Ter staving van haar aanvraag voor een verklaring van inschrijving op grond van art. 40, §4, eerste lid, 2° van de Vreemdelingenwet heeft Mevrouw A. op 03.04.2018 een jaaropgave 2017 van tewerkstelling bij Kapsalon Vin te Kerkrade voorgelegd, verschillende salarisspecificaties van deze tewerkstelling, een uittreksel uit de Kamer van Koophandel voor Kapsalon Vin, een balans dd. 31.12.2017 en 31.03.2018 van Kapsalon Vin, een verklaring van lidmaatschap bij de Voorzorg alsmede een inkomensverklaring van het le halfjaar 2018 door KR Consulting Groep.

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt verkeerdelijk dat Mevrouw A. niet zou aantonen dat zij over voldoende inkomsten beschikt.

De Dienst Vreemdelingenzaken meent dat Mevrouw A. geen enkel objectief stuk voorlegt waaruit haar netto-inkomen zou blijken en durft zelfs te stellen dat de verklaring vanwege de boekhouder van Mevrouw A., de Heer K., buiten beschouwing dient te worden gelaten gezien deze niet 'objectief zou zijn.

Zowel verzoeker als Mevrouw A. zijn het absoluut niet eens met de zienswijze van de Dienst voor Vreemdelingenzaken. De boekhouder van Mevrouw A., de Heer K., is een onafhankelijk financieel adviseur en heeft op 26.08.2018 in eer en geweten een overzicht geboden van de inkomsten uit de

ondernemingen op naam van Mevrouw A. Het kan uiteraard niet dat de Dienst Vreemdelingenzaken deze verklaring zonder meer afwijst en meent hier geen rekening mee te moeten houden. Ter aanvulling hiervan, brengt verzoeker onder stuk 3 een (bijkomende) verklaring vanwege de boekhouder van Mevrouw A., de Heer K., dd. 25.09.2018 bij.

• STUK 3

Mevrouw A. heeft van 11.09.2015 t.e.m. 01.01.2018 in loondienst gewerkt bij Kapsalon Vin te Kerkrade, dat tijdens deze periode werd uitgebaat door de zus van Mevrouw A. Mevrouw A. heeft ter staving hiervan bij de aanvraag op 03.04.2018 haar loonbrieven voor voormelde periode voorgelegd, waarover geen discussie kan bestaan. Ter volledigheid brengt verzoeker onder stuk 4 haar voorlopige aanslag 2017 dd. 10.08.2018 bij. Hieruit blijkt dat zij voor 2017 29.992,00 EUR aan inkomsten uit dienstbetrekking heeft ontvangen, daarnaast 8.789,00 EUR winst uit de onderneming (te Heerlen welteverstaan).

• STUK 4

Op 01.01.2018 heeft Mevrouw A. Kapsalon Vin van haar zus overgenomen. Op 05.01.2018 mocht Mevrouw A. voor de laatste maal haar loon ten bedrage van 1.665,00 EUR vanwege Kapsalon Vin ontvangen, zoals blijkt uit stuk 2. Sedert 01.01.2018 ontvangt Mevrouw A. niet langer inkomsten uit loondienst, maar uit de ondernemingen te Kerkrade en Heerlen. Deze laatste startte zij reeds in 2017 op. De Heer K., boekhouder, geeft in zijn schrijven dd. 25.09.2018 een duidelijk overzicht van de nettotoomzet van de kapperszaken in Kerkrade en Heerlen. Tijdens het eerste halfjaar van 2018 genereerde Mevrouw A. voor de kapperszaak te Kerkrade een netto-omzet van 31.166,00 EUR. Na aftrek van de exploitatiekosten ten bedrage van 16.142,00 EUR en de overige kosten ten bedrage van 593,00 EUR, bedraagt het nettoresultaat voor januari t.e.m. juni 2018 14.431,00 EUR. Het kapsalon te Heerlen genereerde van januari t.e.m. juni 2018 een netto-omzet van 15.095,00 EUR. Na aftrek van de exploitatiekosten ten bedrage van 3.879,00 EUR en de overige kosten ten bedrage van 882,00 EUR, bedraagt het nettoresultaat tijdens het eerste halfjaar van 2018 12.098,00 EUR. Ter verduidelijking, brengt verzoeker onder stuk 9 de afschriften bij van de professionele rekening van de handelszaken van Mevrouw A. (NL97 INGB 0006 5618 76), waaruit haar maandelijkse (professionele) inkomsten en kosten blijken. Mevrouw A. heeft over de periode van 01.01.2018 t.e.m. 08.10.2018 de navolgende cashstortingen verricht:

• STUK 2

Op 05.01.2018
Op 30.01.2018
Op 01.02.2018
Op 01.03.2018
Op 26.03.2018
Op 28.03.2018
Op 03.04.2018
Op 30.04.2018
Op 02.05.2018
Op 02.05.2018
Op 02.05.2018
3.150,00 EUR
4.580,00 EUR
100,00 EUR
1.600,00 EUR
3.800,00 EUR
550,00 EUR
1.000,00 EUR
2.930,00 EUR
200,00 EUR
620,00 EUR
50,00 EUR

Op 02.05.2018 50,00 EUR
Op 02.05.2018 110,00 EUR
Op 07.05.2018 1.030,00 EUR
Op 09.05.2018 3.530,00 EUR
Op 29.05.2018 3.960,00 EUR
Op 26.06.2018 4.390,00 EUR
Op 10.07.2018 4.200,00 EUR
Op 16.07.2018 1.235,00 EUR
Op 23.07.2018 2.835,00 EUR
Op 30.07.2018 495,00 EUR
Op 06.08.2018 2.505,00 EUR
Op 28.08.2018 3.000,00 EUR
Op 12.09.2018 100,00 EUR
Op 01.10.2018 7.680,00 EUR
Op 08.10.2018 2.000,00 EUR

Daarnaast heeft Mevrouw A. de navolgende bedragen overgeschreven van haar privérekening naar haar professionele rekening:

Op 03.04.2018
Op 20.04.2018
Op 20.06.2018
Op 27.07.2018
Op 22.08.2018

STUK 9

130,00 EUR
100,00 EUR
500,00 EUR
700,00 EUR
400,00 EUR

Mevrouw A. genereert maandelijks 4.421,00 EUR nettowinst door het uitbaten van beide handelszaken. Daarnaast ontvangt zij een kindgebonden budget (KGB) ten bedrage van 279,00 EUR per maand, daarnaast een toeslag voor de kinderopvang ten bedrage van 423,00 EUR.

Mevrouw A. heeft de navolgende (privé-)kosten:

Huurwoning: 975,00 EUR
Zorgverzekering: 176,00 EUR
Energiekosten: 150,00 EUR
Verzekeringen: 71,00 EUR
Totaal: 1.372,00 EUR

• STUK 2

Dit betekent dat Mevrouw A. in totaal maandelijks een bedrag van 3.751,00 EUR (netto) overhoudt om in haar eigen onderhoud alsmede in dat van haar gezin te voorzien. Dat Mevrouw A. dan ook over voldoende inkomsten beschikt om te voorkomen dat zij ten laste valt van het sociale bijstandstelsel van de Belgische Staat.

Bijkomend brengt Mevrouw A. onder stuk 2 haar (privé)rekeninguittreksels (NL90 INGB 0687 2696 87) van 01.01.2018 t.e.m. 26.09.2018 bij. Hieruit blijkt dat zij op regelmatige basis bedragen op haar persoonlijke rekening stort, daarnaast een kindgebonden budget (KGB) alsmede een toeslag voor de kinderopvang ontvangt.

• STUK 2

Er werd geen fraude met de inkomstgegevens van Mevrouw A. gepleegd.

De Dienst Vreemdelingenzaken stelt volledig onterecht dat er fraude met de inkomstgegevens van Mevrouw A. zouden zijn gepleegd.

Het één en ander dient genuanceerd te worden:

Mevrouw A. heeft in 2014 de kapperszaak te Kerkrade opgericht. Bij de opstart ervan, liet zij zich bijstaan door een persoon, die zich uitgaf als boekhouder doch achteraf een jurist zonder financiële ervaring bleek te zijn.

De persoon bood zich daarbij ook aan om Mevrouw A. te helpen bij de aanvraag van een verblijfsvergunning voor haar partner, de Heer H.

Naar aanleiding hiervan, kreeg Mevrouw A. in de kapperszaak te Kerkrade een controle vanwege de Nederlandse Immigratie- en Naturalisatiedienst (IND).

Hieruit bleek dat de persoon, die zich uitgaf als 'boekhouder', ervoor had gezorgd dat er geen salarisadministratie aanwezig was en de gewone financiële administratie amper verwerkt was. Dit uiteraard zonder medeweten van Mevrouw A.

Ten gevolge hiervan diende de 'boekhouder' corrigerende acties te ondernemen, waaronder het opzetten van een salarisadministratie. Doch, gezien zijn gebrek aan specialisatie, kennis en ervaring, werd de ene fout na de andere gemaakt.

Mevrouw A. heeft om deze reden contact opgenomen met de Heer K., haar huidige boekhouder, wie de zaken volledig op orde heeft gebracht.

Deze correcties hebben geleid tot een (bijna) verdubbeling van de omzet, in vergelijking met deze die tot dan toe bekend was bij de belastingdiensten.

Dienaangaande werd er door de Heer K. een suppletie aangifte ingediend, die correct door verzoekster werd voldaan.

Zelfs nadat verzoekster haar financiële zaken, met behulp van de Heer K., op orde heeft kunnen brengen, weigerde de IND nog steeds een verblijfsvergunning af te leveren aan de Heer H. daar zij niet wilden geloven dat de cijfers niet gemanipuleerd waren.

De IND heeft zich initieel gebaseerd op foutief cijfermateriaal en week naderhand niet meer af van haar standpunt. Zij bleef zich verschuilen achter het argument dat het niet aannemelijk zou zijn dat het cijfermateriaal van de handelszaak van Mevrouw A. opeens drastisch gewijzigd was.

Zij durfden zelfs in rapporten aan te geven dat Mevrouw A. nooit in haar zaak aanwezig zou zijn, terwijl de verklaringen vanwege haar (voormalige) werknemers, Mevrouw H. en Mevrouw E. A. het tegendeel aantonen.

• STUK 5 & 6

Om voormelde redenen dient de beslissing tot weigering van afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie dd. 14.09.2018 dan ook vernietigd te worden.

2.4. Aangaande de bijkomende stukken

De verwerende partij meent dat er geen rekening kan worden gehouden met de bijkomende stukken, gezien deze voor de eerste maal (en niet ten tijde van de aanvraag op 03.04.2018) worden aangewend. Het dient te worden benadrukt dat deze stukken enkel datgene bevestigen wat verzoeker en diens echtgenote reeds ten tijde van de aanvraag op 03.04.2018 (en 03.05.2018) aangaven doch waar de Dienst Vreemdelingenzaken de foutieve conclusies uit heeft getrokken.

Ter verduidelijking brengt verzoeker dan ook voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze bijkomende stukken bij teneinde aan te tonen dat de Dienst Vreemdelingenzaken het niet bij het rechte eind had en de echtgenote van verzoeker wel degelijk over voldoende financiële middelen beschikt. De rekeninguittreksels en verklaringen bevestigen echter enkel en alleen datgene wat verzoeker en zijn echtgenote reeds in april 2018 trachtte aan te tonen....

Overigens wordt er telkenmale herhaald dat de verklaringen en stukken vanwege de boekhouder van Mevrouw A., de Heer K., niet objectief zouden zijn. Verzoeker stelt zich dan ook terecht de vraag welke stukken zijn echtgenote als zelfstandige alsdan zou dienen aan te wenden om haar financiële situatie te kunnen aantonen?

Om voormelde redenen dient de beslissing tot weigering van afgifte van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Europese Unie dd. 14.09.2018 dan ook vernietigd te worden."

2.2. De Raad stelt vast dat de argumentatie zoals uiteengezet in het enig middel van de verzoekende partij, uitsluitend gericht is tegen de beslissing van 13 september 2018 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten, die werd genomen ten aanzien van de partner van de verzoekende partij. De verzoekende partij ontwikkelt in het enig middel geen enkel argument tegen de in casu bestreden beslissing. De verzoekende partij bekritiseert enkel de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten die werd genomen ten aanzien van haar partner. De verzoekende partij betwist het enige motief van de in casu bestreden beslissing echter niet, namelijk : "De burger van de Unie die u wenst te

vervoegen beschikt niet over het recht om in het Rijk te verblijven of om er zich naartoe te begeven, overeenkomstig artikel 40 van de voornoemde wet. Op 13.09.2018 werd er daarom een beslissing tot weigering van zijn aanvraag voor een verklaring van inschrijving genomen. U kan dus geen beroep doen op het toepassingsgebied van het voornoemde artikel 40 bis en kan ook geen recht afleiden uit een verblijfsrecht van een burger van de Unie aangezien de burger van de Unie die u wil vervoegen zelf niet in België mag verblijven of zich er naartoe mag begeven.”.

De Raad stelt verder vast dat uit het administratief dossier blijkt dat ten aanzien van mevrouw A., de partner van de verzoekende partij, op 13 september 2018 inderdaad een beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten werd genomen, en dat het beroep tot nietigverklaring dat werd ingediend door mevrouw A. tegen deze beslissing door de Raad werd verworpen bij arrest nr. 217 945 van 6 maart 2019. De verzoekende partij maakt dan ook niet aannemelijk dat de motivering van de in casu bestreden beslissing kennelijk onredelijk, laat staan foutief zou zijn. Het motief van de bestreden beslissing blijft dan ook overeind.

Uit voorgaande bespreking is gebleken dat de verzoekende partij de schending van de door haar opgeworpen bepalingen en beginselen niet aannemelijk heeft gemaakt, noch heeft zij aannemelijk gemaakt dat de bestreden beslissing op kennelijk onredelijke wijze werd genomen.

Het enig middel is, voor zover ontvankelijk, niet gegrond.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftwintig maart tweeduizend negentien door:

mevr. J. CAMU, kamervoorzitter,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT, griffier.

De griffier, De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

J. CAMU